

at det ikke var uden en vis ubehagelig Fornemmelse, at jeg saae Theatret træde frem i et Vædringsforslag, idet jeg glædede mig til den fra min tidligere Virksomhed saa overordentlige sjældne og ukjendte Stilling at kunne gennemgaae en Forhandling om Cultusministeriet, uden at Theatret blev berørt. Dette frygtede jeg for skulde blive i altfor høi Grad skuffet ved dette Forslag, men ved at see nærmere derpaa fandt jeg — hvad jeg jo forøvrigt ogsaa kunde forudsætte efter hele den Stilling til Theatret, som det nævnte ærede Medlem indtager — at hans Forslag ikke var af den Besskaffenhed, at det kunde fremkalde nogen som helst Forhandling. Jeg tilstaaer, at jeg betragter det næsten som overflødig, men dermed siger jeg ikke, at det ikke ogsaa godt kunde vedtages. Men efter den udtrykkelige Bestemmelse i den sidste Paragraph af Theaterloven vil efter min Mening Ministeriet ikke paa nogen Maade kunne opfatte selve Bestemmelsen i Finantsloven, som blev vedtagen før den 18de Juni 1870, paa anden Maade end i Overensstemmelse dermed. Jeg indrømmer, at den er affattet saaledes, at den ogsaa kunde opfattes paa den Maade, at Renten for det enkelte Aar, hvis den ikke kunde betales af Overflødet, skulde falde reent bort, men jeg troer ikke, at nogen Minister overfor den udtrykkelige Bestemmelse i Theaterloven vil kunne forstaae det anderledes, end det udtrykkelig er udtalt i dette Vædringsforslag af det ærede Medlem. Selvfølgelig har jeg Intet imod, at man udtrykkelig udtaler dette, og jeg erkjender, at det er ganske overensstemmende med, hvad jeg anseer for det Rette. — Ved Posterne under Nr. 27—29, som staaer i en vis Forbindelse med hinanden, skal jeg ikke videre opholde mig. Det er jo allerede af den ærede Ordfører nævnt, at Udvalget, hvad jeg ogsaa forudsatte, maatte være ganske enigt med Minister i det Duffelige i, at den Mand, hvormed der her er Tale, nu kunde saae sikret en saadan Hjælp og Understøttelse til sin videnskabelige historiske Virksomhed, som han i en længere Række af Aar har nydt. Naar det ærede Udvalg har anseet det for nødvendigt at forhøie Tilskudet paa den Conto, hvoraf jeg har meent, at Understøttelsen skulde

tages, antager jeg det ikke for rigtigt og passende at gaae ind paa en videre Drøftelse af, om dette er det Rette eller ikke. Jeg troer, at, som Forholdet ligger for, vil en Discussion herom ikke være paa sin Plads, og da der i Realiteten ved Forslagene opnaaes, hvad jeg har tilsigtet, skal jeg forbigaae dem, idet jeg antager, at Fleertallet ikke har villet afskneppe af den i og for sig, naar hensees til det store Antal af Mænd, der med Grund kunne søge hen til denne Conto, ringe Sum, som i Virkeligheden gaaer ud paa at give Understøttelse til videnskabelige Formaal og Rejseunderstøttelser til Videnskabsmænd, men at man har villet lade dette Beløb af 1,000 Rb. gaae over dertil. Med Hensyn til Fordelingen mellem disse to Conti skal jeg ikke gjøre nogen videre Bemærkning — jeg tillægger den ikke nogen Betydning —, men jeg skal blot med Hensyn til Uttringer, der ere fremkomne fra et Par Sider, bemærke, at Ministeriet selvfølgelig Intet kan have imod at give en Understøttelse, men tværtimod med Glæde vil gjøre det, naar det viser sig, at der blandt Lærerstanden findes, om ikke videnskabelige Lærere, saa dog saadanne, der ere i Besiddelse af de Forudsætninger, der kunne gjøre det rimeligt og sandsynligt, at en Rejse kunde være gavnlig for dem og deres Gjerning. Ministeriet har allerede i et enkelt Tilfælde givet en saadan Hjælp og skal fremdeles være meget villigt dertil, hvis saadanne Personer findes; men man maa jo erindre, at 700 Rb. Tillæg til denne Post, der, om jeg huffer rei, ikke beløber sig til mere end 2,800 Rb., ikke har meget at betyde, da der altsaa i det Hele kun havees 3,500 Rb., hvilket ikke kan strække til for særdeles mange Personer til Rejser i Udlandet. Hvis der altsaa virkelig skulde vise sig Trang til at yde en virksommere Understøttelse i denne Retning til Uddannelse af den store, talrige Skolelærerstand, maatte vistnok en yderligere Forøgelse af denne Conto finde Sted. — Jeg skal dernæst gaae over til det andet Afsnit med de dertil hørende Vædringsforslag Nr. 29 og 30. Ogsaa disse kunde jeg paa en Maade forbigaae med Tausshed. Med Hensyn til det første skal jeg nemlig ikke gjøre nogen Indsigelse gjældende, og med